

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

DUBEN 2009 *** ROČNÍK X. *** ČÍSLO 4

Citát inspirující:

Mnohdy by stačilo motto. Ale autor má směšnou ctižádost dopsat zbytek.
A.Ziemmy

PÍSEŇ CHLAPCE, KTERÝ PŘIŠEL O ZRAK

Václav Teslík

Čtu prsty lásku – lásko, mám tě rád,
čtu prsty rty, čtu prsty tvář a vlasy.
Prsty se umím taky, věř mi, bát,
mý prsty zrakem jsou a rády cizopasí.

A tiše říkám – cítím v prstu tep,
tvý srdce buší, můj tep jde pomaličku,
zeptám se vrásek, kolik je ti let,
cítím, že nejsou, cítím řasy na víčku.

Takže tě vidím celou,
jako kdyby zrak můj nebyl sen,
jsi krásnou barvou z plátna
malířky se jménem Toyen,
a já tě držím pevně
a vím, že se můžu pousmát.
Jsi šumícím pramenem,
jsi Vltavou i řekou Pád.

Čtu čistou vodu – lásko, mám tě rád,
čtu prsty rty, čtu prsty tvář a vlasy.
Prsty já umím taky, věř mi, hřát,
mý prsty cítí, že tvý srdce lásku hlásí.

Pracuje v knihovně nějaký spolek amatérských literátů a mají nějakou možnost publikovat? Eduard

Titulek k dubnovému úvodníku jsem si vypůjčil z on-line rozhovoru Jany Benešové pro Deník Jičínka (20.března 2009). Tato otázka padla v rubrice komentáře, takže na ní Jana nemohla reagovat, ale já si myslím, že bych na ní měl reagovat spíše já a odpovědět nejen pro pana Eduarda, ale i pro všechny ostatní zájemce, kteří si myslí, že literární spolek vlastní nějaké neomezené finanční prostředky či tiskárnu, takže každému zájemci, který „učiní to dobrodiní“, že se rozhodne vydat knížku, navštíví jednou spolek, tam si všichni „sednou na zadek“ a vydají velectěnému autorovi knihu, zajistí distribuci a vyplatí autorský honorář. Tak takhle to rozhodně nefunguje a ujišťuji pana Eduarda, že ani nikdy nefungovalo a fungovat nebude.

Jako odpověď si dovoluji odcitovat můj článek, který vyšel v Kobře v prosinci 2000 (Kobra 2/2000) a následně upraven ještě v červenci 2002 (Kobra 7/2002)“, ale je stále aktuální:

Tak především bychom si měli ujasnit, co nám může LiS poskytnout:

- 1) Knihovna umožní kontakty na nejrůznější akce, poskytne adresy nakladatelství, podle možností bude zvat známé autory na besedy a v rámci nich se budeme snažit, aby renomovaní spisovatelé hodnotili naše práce a poskytli nám rady, jak se vyvarovat chyb při psaní a kam se s nadějnými texty obrátit,
- 2) vzájemně si předčítat svoje texty a hodnotit je, dobré by bylo půjčovat si texty navzájem třeba i domů (zvláště ty delší práce) a potom je společně rozebírat,
- 3) informovat se o akcích literárního i všeobecně kulturního charakteru, předávat si informace o literárních soutěžích, informovat se o publikačních možnostech,
- 4) pokusit se o vydávání vlastních prací v malých edicích v samizdatech (záleží na iniciativě jednotlivých členů), event. vydávat pro úzký okruh vlastní časopis Kobra, event. ČAJ, kde budou informace o činnosti spolku a vlastní tvorba,
- 5) pokud spolek sežene sponzory a dostatek financí pokusit se vydat za dva až tři roky další literární almanach,
- 6) využívat všechny pozitivní náměty pro další propagaci vlastní tvorby a literárního spolku na veřejnosti.

LiS v žádném případě nezaručí vydávání knih jednotlivým autorům, záleží na iniciativě autorů, jak se získanými informacemi naloží a pokusí se je zúročit. LiS je volné sdružení, kam může přijít každý, kdo má zájem o literaturu a pokouší se sám o psaní různých žánrů. Předpokládáme, že zájem o literární tvorbu je jeho koníčkem, a tak je ochoten pro něj něco udělat.

P.S. Nakonec opakování je matkou moudrosti, jak řekl někdo významný, tak proč to občas nezkusit i v Kobře. Václav

VÍTE, ŽE ...

- v únorovém čísle Psahlavců (2/2009) najdete povídku Václava France „Kořený“ a jeho článek o knižce Jany Jiráskové Kanička pošmodrchaná „Nenajdete na pultech knihkupectví“ (vyšel i v Kobře č.2/2009).

- Jana Benešová odpovídala v Deníku Jičínska v on-line rozhovoru v pátek 20.března 2009. Rozhovor se týkal především dalšího směřování Knihovny Václava Čtvrtka s nástupem nové ředitelky (právě Jany Benešové) do funkce na počátku března 2009. Celý rozhovor můžete najít na stránkách Deníku Jičínska.

- na stránkách kultura21.cz můžete najít rozhovor s Evou Srbovou „Od dětství jsem toužila po medicíně“, kde Eva Srbová odpovídá i na otázku „Jste členkou jičínského literárního spolku LiS. Co se v takovém spolku dělá?“ Celý rozhovor, který byl vložen 13.února 2009, najdete na výše uvedených internetových stránkách (www.kultura21.cz).

- V Nových Novinách vyšel v pátek 13.března 2009 rozhovor s novou ředitelkou jičínské knihovny Janou Benešovou pod názvem „Ráda říkám, že knihovna má dobrou úroveň“. Rozmlouval (zan).

- V časopise PLŽ (Plzeňský literární život) vyšel v březnovém čísle (3/2009, ročník VIII) článek Marka Velebného o vyhlášení výsledků literární soutěže „VLNY MODRÉHO DELFÍNA“. V článku autor zmiňuje i 2.cenu Václava France za povídku Čas na změnu.

- Václav Franc získal 1.cenu na literární soutěži Hlinecký hrneček pořádaný Městskou knihovnou v Hlinsku za povídku „Já se tam vrátím“. Již 5.ročník byl vyhlášen na téma „Tady bych chtěl žít“. Vyhlášení se konalo 26.března 2009.

- Ve Tvaru číslo 6/2009 (vyšlo 19.března 2009) najdete dva snímky Bohumíra Procházky (ze Štefana a Vladimír Úlehla v knihovně) a popisek Svatavy Antošové „I v regionech je živo“, kde autorka píše o předávání cen Jivinského Štefana a zmiňuje Knihovnu Václava Čtvrta, Prochoroviny a Řehčskou slepici.

- v březnovém čísle Psahlavců (3/2009) najdete úryvek z románu „František“ Václava France.

- v časopise U nás (knihovnicko - informačním zpravodaji Královéhradeckého kraje) v čísle 1/2009 (vyšlo 31.března 2009) je rozhovor s Janou Benešovou „Edice Jičínsko“, ve kterém je představena edice jičínské knihovny.

Václav

ČAJ Č. 31 – HOST ZBYNĚK LUDVÍK GORDON

Dubnové číslo ČAJe představuje hosta, kterého jsem měl možnost potkat na literárním večeru v pražské Symbióze (dříve Obratník) Zbyňka Ludvíka Gordona. Potěšilo mě, že je také jičínský rodák (i když momentálně žije v Brandýse nad Labem) a jsme dokonce stejný ročník narození. Ale především mě potěšila jeho tvorba, a tak jsem vás s ní chtěl také seznámit.

Dvojice domácích autorů je tradiční. Dovolil jsem si přibalit povídku „... a zas v tom lítáš“ a příznivci Kačenky se mohou těšit na další díl vyprávění Bohumíra Procházky o jeho neposedné, ale především zvládavé vnučce.

Václav

Sdružení rodáků a přátel Řehče a Knihovna Václava Čtvrta v Jičíně si Vás dovolují pozvat na kulturní program

ŘEHČ – obec nepohádky aneb Za devatero Řehčemi bylo nebylo ... !

který se koná v Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně (Denisova ulice) v sobotu 18.dubna 2009 od 13:30 hodin. V rámci zábavného odpoledne proběhne slavnostní vyhlášení 8.ročníku celostátní literární soutěže **ŘEHČSKÁ SLEPICE 2009.**

Večer s Petrem Pazderou Paynem v LiSu

Ve středu 11.března 2009 se v knihovně Václava Čtvrtka v JC uskutečnilo setkání se spisovatelem, nakladatelem, výtvarníkem, teologem ... Petrem Pazderou Paynem. Účast na setkání nebyla nijak veliká o to milejší a rodinnější atmosféra na setkání vládla.

Po úvodním představení hosta následovalo Petrovo vyprávění o dění v literárním prostředí Petrovi blízkém. Zmínil se o děčínském, tragicky zemřelém, básníkovi Oskarovi Rybovi. Poměrně podrobněji mluvil o své spoluúčasti na vzniku oceněného románu Tomáše Zmeškala Milostný dopis klínovým písmem. (Tomáš Zmeškal je případným dalším hostem LiSu, bude-li o něj mít LiS zájem).

Po zahřívacím kole následovalo to podstatné – autorské čtení, které Petr dokonce oživil „hrou“ na housle. Četl hodně a s radostí, byť jeho tvorba není zrovna optimistická. Sám některá svá drobnější dílka nazývá bajkami, ne vždy publikum toto označení akceptovalo, není však důležité do které škatulky tvorba zapadá, podstatné je, co nám přináší. Večer s PPP nám myslím všem potvrdil, jak přínosné je setkávat se s druhými, umět jim naslouchat a přemýšlet o tom, co nám chtějí sdělit. Petr věnoval knihovně několik výtisků své tvorby. Podle Petrova vyjádření to bylo velice milé setkání a projevil upřímný zájem nás někdy opět navštívit.

S tvorbou PPP se můžeme setkat 9.4. v 16 hod. na stanici Vltava, kde budou jeho práce a dalších autorů interpretovány. Snad mohu za zúčastněné LiSáky říci, že to byl příjemný večer. Petře děkujeme !

pro Kobru napsal Petr Veselý

P.S. schůzky se účastnila také básnička Svatava Antošová. Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

O ČEM ŽENY PÍŠÍ

Nakladatelství IFP Publishing&Engineering.s.r.o. v roce 2008

V závěru loňského roku vyšla zajímavá knížka, která si pokládá otázku O čem ženy píší?, i když v názvu onen otazník na konci chybí. Jako by snad publikace, do které přispělo 23 žen či ještě dříve nejrůznějšího stupně literárního vývoje byla odpovědí na mnou

položenou otázku. A myslím si, že kniha tuto otázku zodpovídá, i když pochopitelně o tématu ryze ženské literatury by muselo být napsáno mnohem více stránek, mohli bychom diskutovat či ta autorka v souboru přebývá či chybí, ale v každém případě musím sestavovatelku sbírky povídek pochválit. Podařilo se skutečně zajímavé dílo, již úvodní předmluva Olgy Sommerové prozrazuje, že cituji: str. 8 : "Žena neprožívá svůj úděl jako člověk, ale jako člověk žena." Sommerová hledá vzor pro české spisovatelky v Boženě Němcové a pravdou je, že i v povídkách uvedených autorek, se odráží podobné problémy, jaké řešila Božena Němcová před sto padesáti lety.

Ženským výpovědím převažuje ich - forma, najdeme zde povídky veselé, ale spíše převažují ty emotivně laděné, hlavním mottem je pochopitelně vztah, k mužům, k dětem, a to všechno v ženských prožitcích. Snad s jedinou výjimkou (Zora Šimůnková povídka Pérák), kdy autorka píše v mužské osobě.

Třidvacet výpovědí je pochopitelně na různých stupních, neboť v knize dostaly příležitost světem protřelé autorky, které vydaly řadu knih, podílejí se na televizní či filmové tvorbě (např. Olga Walló, Alena Müllerová, Věra Nosková, Markéta Dočekalová, Tereza Hejdová atd.), ale je dobře, že se v knize objevují i nové nastupující hvězdičky (např. Hana Šustková). Potěšilo mě, že se do elitní společnosti dostaly i autorky, které osobně znám a jejich tvorba se objevila v mém časopise ČAJ (právě Zora Šimůnková, Soňa Harasimová, Jana Jirásková, Hana šustková), ale i ty které jsme mohli vidět na Jičínském poetickém jaru (Markéta Agnes Hrubínová).

Kdybych měl z knihy vybrat jednu jedinou povídku, byl by to těžký úkol, neboť naprostá většina povídek se mi líbila. Ale asi nejvíc mě svou přímočarostí oslovila povídka Aleny Müllerové Second life, vypovídající o životě pracující matky, které se rozpadá manželství. A možná právě autorka v lístku, který nenajde její manžel na sporáku, vyjádřila životní pocity vystressované ženy počátku 21.století, cituji str. 138: "VLADIMÍRE, NA SPORÁKU JE GULÁŠ. JDU SPÁT. JSEM MRTVÁ. S."

Knížku vřele doporučuji čtenářům - mužům, neboť pak snad lépe pochopíme naše partnerky, jejich tužby, přání a sny, když si zodpovíme otázku volně parafrázující název souboru povídek CO ŽENY CHTĚJÍ.

Václav

ANKETA: POHÁDKOVÁ HANA RUNČÍKOVÁ

1) Jaká byla tvoje nejoblíbenější pohádka v útlém dětském věku?

Když jsem byla malá holčička, měla jsem ráda skoro všechny pohádky, ale nejvíc ty, kde se objevovaly princezny – Popelka a Šípková Růženka. Jak jsem rostla, Popelka to u mě nakonec vyhrála.

2) Kdyby to bylo možné, v jakou pohádkovou postavu by ses nejraději proměnila ?

Proměny v pohádkové bytosti se mi celkem daří. Jako Popelka jsem si připadala na svém prvním plese, jako Šípková Růženka se cítím každé ráno, když mám vstávat na přednášku, a Sněhurkou jsem de facto nonstop, neb kamarádky mi tuto přezdívku přišly a asi mi ji už nikdo neodpáře :-).

Ale kdybych se mohla v nějakou pohádkovou bytost proměnit zcela cíleně, přála bych si být na jeden den čarodějkou nebo dobrou vílou – pomáhat a plnit přání těm, kteří to potřebují nebo si to zaslouží. Taky bych mohla do svého seznamu pravomocí zařadit i trestání méně dobrých nečestných jedinců, ale o to už se myslím postará někdo jiný...

3) Kdybys vlastnila Arabelin pohádkový prsten a mohla si splnit pouze jedno přání, co by sis přála ?

Splnila bych přání lidem, kteří jsou mi nejbližší.

Příští schůzka LiSu ve středu 22.dubna 2009 v 17 hodin!

PŘÍSPĚJTE DO LISTOPADOVÉHO ČAJE

V listopadu bych rád vydal monotematický ČAJ s podtitulem Dvacet let po té ... Pokud máte nějaké příspěvky (nebo vzpomínkovou literaturu), které by se vracely k událostem z konce roku 1989, pošlete je nejpozději do konce září 2009. Pochopitelně čím dřív, tím líp.

Václav

Petr Pazdera Payne četl své bajky a jiné prózy, kterým říká dramolety, ve středu 11. března v jičínské knihovně. Měl s sebou i housle, na které jen tak vrzal, aby oddělil části textu. Psát umí. I číst. Jestli umí na housle, to posluchači nepoznali. Není to důležité. Nakladatelství se jmenuje Medard. Jeho knížek dohromady napočítal jsem devět. Literatura a sen často se mu prolínají. Je mu jasné, že s tím snem musí nějak pracovat. Na dotaz jak vysvětlil: „Já tomu sám taky nerozumím.“
(z Prochorovin 4/2009, text i foto Bohumír Procházka)

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 10. Číslo 4. Duben 2009.
(5. dubna 2009)
www.kobra.zde.cz